

Kielivähemmistöön kuuluva vanhus saa äidinkielistä hoitoa vain satunnaisesti

Kaleva.fi Kotimaa 6.1.2017 3:01 | Päivitetty 6.1.2017 7:00
STT

Kielivähemmistöihin kuuluvien vanhusten hoitoa leimaa satunnaisuus, sanovat Kuurojen liitto ja ikääntyneiden saamelaisten asiaa ajava Sami Soster -yhdistys.

Järjestöt eivät näe lakeja riittävän velvoittavina.

- Pykälistä pitäisi saada kaikki mahdollisuuksien mukaan -tyyppiset lausumat pois, sanoo Kuurojen liiton erityisasiantuntija Pirkko Selin-Grönlund.

Teknologiasta apua viittomakielisten palveluun

Sosiaalineuvos Viveca Arrhenius sosiaali- ja terveysministeriöstä myöntää, että palvelujen järjestäminen vähemmistökielillä on haasteellista. Alueelliset erot ovat suuret.

Ruotsinkielisten palvelujen saatavuus vaihtelee sen mukaan, kuinka paljon kunnassa on ruotsinkielistä väestöä ja siten kielitaitoisia ammattihenkilöitä. Esimerkiksi pääkaupunkiseudulla palvelujen järjestäminen on ollut vaikeaa.

Myös viittomakielistä hoitoa on todella hankala järjestää vanhuksille, Arrhenius sanoo. Saamenkielisen oikeudet käyttää kieltä sosiaali- ja terveydenhuollossa pätevät vain saamelaisten kotiseutualueella ja ruotsinkielisten vain ruotsinkielisissä kunnissa, mutta viittomakieliset asuvat ympäri maata.

- Tosin teknologian kehittyminen varmasti tuo tulevaisuudessa apua, Arrhenius sanoo.

Kunnat käyttävät valtionapua vanhusten palveluun

Arrheniuksen mukaan koko saamelaisten kotiseutualueella on vain noin 60 sosiaali- ja terveyspalveluissa työskentelevää pohjoissaamea eli yleisintä saamelaiskieltä puhuvaa ihmistä. Suurin osa heistä on päteviä ammattihenkilöitä.

Saamelaisalueen kunnat saavat ministeriöltä valtionavustuksen, jonka avulla kunnat voivat järjestää saamenkielisiä sosiaali- ja terveyspalveluja. Niiden kohdentamisesta päättää saamelaiskäräjät. Rahaa on STM:n mukaan käytetty lähinnä vanhusten palveluun.